
Tone Merete Sønsterud (Hovedindlæg)

Transport har en grunnleggende betydning for langsiktig og bærekraftig økonomisk vekst, konkurransekraft og sysselsetting i Norden. Innretningen av transportpolitikken har konsekvenser for regional utvikling, utslipp av klimagasser og miljø.

Nordisk råd har lenge diskutert utfordringer og utvikling av nordisk transportinfrastruktur, spesielt med hensyn til utvinning av naturressurser i nord og behovet for effektive transportforbindelser for persontrafikken innenfor de mest folkerike delene av Norden.

Internasjonal handel og pendling over nasjonale grenser vokser, og behovet for internordiske prosjekter vokser i takt med dette.

Avviklingen av Ministerrådet for transport innebærer at det ikke er den samme oppfølging av nordiske transportpolitiske saker som før. Det nordisk-baltiske transportsamarbeidet – NB8 – er nyttig som forum for informasjonsutveksling, men det er uformelt og uforpliktende.

Selv om de nordiske land ikke har et formelt samarbeid om transportpolitikk vil det være en fordel å samle felles nordiske synspunkter i én strategi – en strategi som gjør det mulig for de respektive land å finne en felles plattform, samordne synspunkter i den bredere europeiske dialog, og forbedre forutsetningen for finansiering. Den skal ikke overlappes eller motvirke øvrig samarbeid om transport innenfor Den nordlige dimensjon, EU og grenseregionale organisasjoner, men målet er å gjøre det lettere for de enkelte land å utforme sine nasjonale transportplaner, så de i større grad tar hensyn til forbindelser over grensene.

En nordisk strategi skal ta utgangspunkt i Helsingforsavtalen og beskrive en felles visjon, målsettinger og ambisjoner angående utbygging av transportkorridorene mellom de nordiske land og fra Norden til kontinentet, og den skal identifisere et begrenset antall prosjekter som det er enighet om å prioritere de kommende årene.

Infrastrukturinvesteringer som bidrar til å redusere transportsektorens negative innvirkning på miljøet og redusere utslipp av klimagasser, bør stå i fokus. Det mest opplagte er utbygging av jernbanenettet til både person- og godstransport, og transport på sjø vil fortsatt være viktig.

Vi må fokusere på togforbindelsen mellom de mest folkerike deler av Norden – Oslo– Stockholm, Oslo–Göteborg–Malmö–København og omliggende områder, inklusiv forbindelsen Helsingborg–Helsingör. Dette utgjør et område hvor cirka to tredjedele av Nordens 25 millioner innbyggere bor og arbeider.

Utvalget mener også at de nordligste delene av Skandinavia har et stort potensial som råvareleverandør for det europeiske markedet. Ett eksempel er Ofotbanen, som går fra Narvik og østover til Kiruna og nordover og innover mot Finland. Ofotbanen kan muligens også vurderes med henvisning til Nordøstpassasjen, og den er derfor også relevant for islandske og grønlandske interesser.

Vi peker også på behovet for felles forskning – i den forbindelse energiteknologier under nordiske forhold.

Jeg legger med dette fram forslaget fra Miljø- og naturressursutvalget og næringsutskottet som er fremmet i saksdokumentene.

Informasjon

Tale nummer

243

Type

Hovedindlæg

Person

[Tone Merete Sønsterud](#)

Speaker role

Næringsudvalgets talsperson

Dato

01.11.12 12:21

Sak

Utvalgsforslag om tiltak for å styrke nordisk transportsamarbeid om infrastruktur og miljø